

РЕШЕНИЕ

№ 13752

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **301** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от А. кодекс (АПК), във връзка във връзка с чл. 27, ал. 1 и чл.38 ал.1 т.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, (Загл.изм.ДВ.бр.51 от 2022г., в сила от 01.07.2022год).

Образувано е по жалба на „Камммартон България“ ЕООД срещу Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, в частта с която проектното предложение се отхвърля, тъй като след извършени редукиции в бюджета на проекта размерът на исканата безвъзмездна финансова помощ пада под минималния размер за процедурата, посочен в т. 9 от Условията за кандидатстване. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение поради постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон и с целта на закона. Изразява се категорично несъгласие на оспорващия с резултатите от извършената техническа и финансова оценка на проектни предложения на процедурата за подбор на проекти и мотивите, посочени от оценителната комисия в оценителни листове на проектно предложение с В.- 1.004 „Адаптирана работна среда“. В тази връзка и по изложените съображения се отправя искане за преразглеждане на обжалваното решение. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски съобразно представения списък.

В с.з. жалбоподателя, чрез адв. В., поддържа жалбата на инвокираните в нея основания.

Ответната страна, чрез процесуален представител – юриск. А. оспорва жалбата и излага доводи по същество.

СГП, уведомена не взема становище и не се представлява.

От фактическа страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, съгласно съдебната практика, от активно легитимирана страна, с установен правен интерес от оспорването, при спазване на преклузивния срок по чл.149 ал.1 от АПК. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.27 ал.1 и чл.38 ал.1т.1 от ЗУСЕФСУ е Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, в частта с която проектното предложение се отхвърля, тъй като след извършени редукиции в бюджета на проекта размерът на исканата безвъзмездна финансова помощ пада под минималния размер за процедурата, посочен в т. 9 от Условието за кандидатстване.

Установено в хода на производството е, че оспорващият е участник по процедура В.- 1.004 „Адаптирана работна среда“ по програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021 – 2027.

Във връзка с провеждане на процедурата са приети и влязли в сила Условия за кандидатстване по процедура В.-1.004 „Адаптирана работна среда“.

Съгласно тези условия, оценката на подадените проекти се извършва в системата на ИСУН 2020 на два етапа: първият от които, успешно преминал от дружеството жалбоподател е свързан оценка на административното съответствие. Вторият етап е свързан с извършване на техническа и финансова оценка. Издадена е заповед № РД-03-31/15.09.2022 г. на министъра на труда и социалната политика, за създаване на оценителна комисия, резултатите от работата на която са обективирани в одобрен оценителен доклад от 30.09.2024 г. на този етап от възможни 100т., дружеството е получило 82 т. причината за това е извършени редукиции в бюджета, като мотивите за отстраняването на разходите от бюджета на проекта са посочени в оценителните листове, които са налични в ИСУН 2020 и са неразделна част от документацията по проведеното производство по оценка. Поради това и на основание чл. 38, т. 1 от ЗУСЕФСУ и заповед № РД-03-31/15.09.2022 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с одобрен оценителен доклад от 30.09.2024 г. по процедура В.-1.004 „Адаптирана работна среда“, Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021 – 2027 е постановено оспореното в настоящото производство Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, като в т.11 от същото е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за проектното предложение на „Каммартон България“ ЕООД със следните мотиви: „Проектното предложение се отхвърля, тъй като след извършени редукиции в бюджета на проекта размерът на исканата безвъзмездна финансова помощ пада под минималния размер за процедурата, посочен в т. 9 от Условието за кандидатстване - 50 000 лв. Съгласно Методология за техническа и финансова оценка по процедура чрез подбор на проектни предложения В.- 1.004 „Адаптирана работна среда“, в случай че в резултат на отстраняване на разходи от бюджета, общата сума на проектното предложение се окаже по-ниска от минималния размер на БФП, проектното предложение ще бъде отхвърлено. Мотивите за отстраняването на разходите от бюджета на проекта са посочени в оценителните листове, които са налични в ИСУН 2020 и са неразделна част от документацията по проведеното производство по оценка.“

Именно това решение в частта му по т.11 е оспорено в настоящото производство.

От правна страна:

С оглед прецизност на изложението, настоящата съдебна инстанция намира за необходимо да посочи, че в ДВ.бр.51 от 01.07.2022год. е обнародван ЗИД на ЗУСЕСИФ, с &.1 на който наименованието на закона са изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ЗУСЕФСУ/.Съгласно &.70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014-2020г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЕСИФ/, разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон запазват действието си по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от МС и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014-2020г., съгласно &.71 ал.2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно &.73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в ДВ. Съгласно чл.142 ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, с оглед на което, приложима към разглеждането на настоящия правен спор е редакцията на закона към ДВ.бр.52 от 09.06.2020год., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022г.

На първо място, процесното решение е издадено от компетентен орган, а именно – Ц. С. качеството му на ръководител на Управляващия орган на ПРЧР. Съгласно чл. 38 от ЗУСЕСИФ именно ръководителят на Управляващия орган издава мотивирано решение, с което отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ.Обжалваният административен акт е надлежно подписан от издателя си с валиден КЕП, видно от констатациите от протокола от последното съдебно заседание и приобщените към доказателствения материал по делото писмени и веществени доказателства. С оглед изложеното, обжалваното решение е издадено и подписано от компетентен орган в рамките на неговите правомощия.

На второ място, оспореното решение е издадено в изискуемата от закона писмена форма. От формална страна актът съдържа фактическите и правни основания за издаването му, с оглед изискванията на чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕСИФ и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Процесното решение по своята същност е индивидуален административен акт, поради което за него се прилагат общите правила, предвидени в Глава пета (чл. 21 и сл.) от АПК. Според чл. 59, ал. 1 от АПК административния орган издава акт или отказва издаването му с мотивирано решение, като в ал. 2 на същия член са изложени задължителните реквизити, които следва да се съдържат в писменото решение. В настоящия случай тези законови изисквания са спазени. В решението са изложени фактическите и правни обстоятелства, въз основа, на които е издадено процесното решение. Посочено е и правното основание за издаване на акта - чл. 38 , т. 1 от ЗУСЕСИФ, като правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. В обжалваното решение са описани всички факти, довели до постановяване на същото. В решението е посочено, че на етап техническа и финансова оценка на процесното проектно предложение, извършена на основание чл. 35 от ЗУСЕСИФ и чл. 19 от Постановление № 162 на Министерски съвет от 2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020 г., същото е получило обща крайна оценка от 82 точки.

В хода на административното производство по издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В настоящото съдебно производство се поддържа оплакване от страна на оспорващия досежно неустановеност на квалификацията и професионалната компетентност на членовете на оценителната комисия, в частност на изготвилите Оценителните листове във връзка с извършените оценки на административното съответствие и допустимостта /ОАСД/ и техническа и финансова оценка, както и за непредставяне на подписани от тях Декларации, съгласно чл.6 ал.4 от ПМС№162/2016г., но съобразно чл.168 ал.1 от АПК, доказателства за това са изискани и представени от административния орган. От съдържащите се в административната преписка доказателства се установява следното.

Съгласно чл. 14., ал.1 от Постановление № 23 на Министерския съвет от 2023 г., външните оценители могат да бъдат:

1. служители в държавната администрация, които не заемат длъжност в администрацията, в рамките на която се намира управляващият орган или междинното звено;
2. физически лица, избрани след провеждане на централизиран конкурс и/или включени в Списъка на лицата, одобрени в проведения Централизиран конкурс за избор на външни оценители в областта на научните изследвания почл. 14 от Постановление № 162 на Министерския съвет от 2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020 г. (ДВ, бр. 53 от 2016 г.), и/или в базите данни от експерти на Европейската комисия;
3. лица, избрани в съответствие със Закона за обществените поръчки.

Разпоредбата на чл. 14, ал. 3 ПМС № 23 изисква по отношение на оценителите да е налице образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър" и минимум три години опит - алтернативно 1.) или в съответната професионална област, свързана с конкретната процедура, 2.) или в оценяването на проекти по програми или оферти по процедури за обществени поръчки. Изискванията, на които следва да отговарят външните оценители, професионалният опит и завършеното образование са два отделни, независими критерия за включване в списъка с експерти. Изискването за образование не е специфицирано по професионално направление, докато изискваният за минимален опит от 3 години следва да отговаря на заявените от кандидата области на професионална квалификация.

Проектното предложение на „Каммартон България“ ЕООД е оценено от двама независими един от друг външни за организацията на УО оценители, които отговарят на условията на Постановление № 23 от 13 февруари 2023 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от европейските фондове при споделено управление за програмен период 2021 - 2027 г. Оценката е извършена съобразно разписаната процедура в ПМС № 23/2023 г. и одобрените Вътрешни правила за работа на комисията, представени по делото. От представените по делото доказателства е видно, че оценителите на проектното предложение на етап техническа и финансова оценка са включени и избрани от списъка по чл. 15, ал. 6 от ПМС № 23/2023 г. под № 102 и 34, което е самостоятелно основание за признаване на наличието на квалификация и Постановление №23/2023 г. от Централното координационно звено в администрацията на Министерство на финансите и се извършва проверка за установяване на съответствието на всеки кандидат за външен оценител с обявените изисквания.

Предвид спецификата на процедурата и липсата на област на компетентност „Безопасност и здраве при работа“ в утвърдения със Заповед № ЗМФ-1076 от 05.12.2023 г. на министъра на финансите Списък на лицата, одобрени от проведения Централизиран конкурс за избор на външни оценители, който е достъпен и на следната интернет страница на Единния

информационен портал на програмите: <https://eufunds.bg/sites/default/files/uploads/eip/docs/2023-12/%D0%9E%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%B8%20EUFUNDS.PDF>, по процедурата „Адаптирана работна среда“ от страна на екипа от експертите на УО е прието, че водещ при избора на оценителите ще бъде опита в оценяване на проектни предложения по програми или оферти по процедури за възлагане на обществени поръчки, като опита в работа е проекти по оперативни програми ще бъде предимство. Този факт се удостоверява от заповедта за сформирание на оценителната комисия, от чийто състав е видно, че всички лица са вписани във Списъка с външни оценители и посочените лица притежават опит в оценка на проекти, както и в Процедурата за избор на оценители, която е неразделна част от Оценителния доклад.

От приложените по делото автобиографии и на двамата оценители, както и от Списъка се установява, че всеки един от тях притежава нужната образователна-квалификационна степен „магистър“, съответно притежават професионален опит в оценката на проекти по програми повече от три години, както е прието като критерий по процедурата. Член 14, ал. 3 от ПМС № 23 от 2023 г. не поставя изискване за периода, в който трябва да е придобит професионалният опит в съответната професионална сфера - не се изисква той да е придобит например през последните пет години, достатъчно е наличието на опит с тази продължителност, поради което посоченото в автобиографиите дава възможност този факт да бъде установен.

Твърдението, че оценителите нямат опит в областта на пазара на труда е нерелевантно, тъй като целите на процедурата са предоставянето на помощ на предприятията за посрещане на новите предизвикателства, свързани с осъществяването на прехода към климатично неутрална икономика и променящите се модели на работа, а не са свързани с дейности с мерки за заетост на пазара на труда.

Неоснователно е и твърдението за некомпетентност, тъй като лицата притежавали опит само и единствено в оценката на проекти по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, Механизма за възстановяване и устойчивост, респ. в оценка на проекти предложения в местни инициативни групи, които се реализират в подхода Водени от общностите на местно развитие и Програма за развитие на селските райони. Следователно жалбоподателя не оспорва опита на лицата в оценката на проекти и програми, а само, че същите не са участвали в оценки по ОП РЧР/ПРЧР.

Ако при подбора на оценителите е въведено твърдяното от жалбоподателя изискване за опит в оценка само по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ от една страна ще е в пряко противоречие с изискванията на нормативната уредба, която не предвижда подобно условие за професионален опит. От друга страна наличието на опит в оценката на проекти и програми по едни оперативни програми, не би следвало да създава по-голямо предимство, от опит в оценката на проекти по други програми, тъй като и двата процеса са свързани с оценка на проекти, свързани с предоставяне на публични средства, в това число и от Европейските фондове за споделено управление. Въвеждането на подобно изискване ще е незаконосъобразно, защото ще е в противоречие със заложените в ПМС 23 от 2023 г. принцип за равнопоставеност и недопускане на недискриминация при избора на оценителите.

В допълнение видно и от съдържанието на Заповед № 01-14/22.01.2024 г. на Р. на П РЧР, в състава на комисията са предвидени и помощник-оценители, експерти от ИА „Главна инспекция по труда“, на които е възложено при необходимост да дават компетентни становища предприятията, както и осигуряването на лични и колективни средства за защита, вкл. модернизация и/или реконструкция, и/или обезопасяване на съществуващи обекти, технологични процеси, машини и съоръжения, свързани е подобряване на условията на труд.

Също така при оценката по процедурата се извършва преценка на дейностите и разходите, оценка

на бюджетите, допустимост на разходите в процедура за заети лица/самостоятелно заети лица, с индикатори за изпълнение/резултат „брой предприятия, подобрили организацията на труда и на работните процеси и/или въвели гъвкави и/или иновативни форми на заетост в резултат на интервенция от ЕСФ+“. Заетостта е съществена част от икономическия и стопански живот на страната, поради което квалификацията на оценителите в областта на икономиката, без да е заложено като изискване, е допълнително предимство за оценителите в процедурата.

От друга страна експертите са препоръчали редукия на бюджета, поради факта, че заложените за закупуване на КПС, не са предвидени в предписанията в Програмата от извършената оценка за минимизиране на риска, респ. не са посочени длъжностите, за които се предвиждат тези средства, което е обективно установим и съпоставим факт, за която дейност не е необходима област на специфична експертиза.

В съответствие с разпоредбата на чл.35 от ЗУСЕСИФ оценителната комисия по чл.33 изготвила оценителен доклад, надлежно подписан от членовете на комисията, одобрен от ръководителя на УО на ОПДУ, въз основа на който в законния 10-дневен срок по чл.38 от ЗУСЕСИФ / в актуалната редакция обн.ДВ.бр.101/2015г./ ръководителят на УО издал обжалваното решение за отказ от предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на оспорвания на осн.чл.38 т.1 от с.з. включено в списъка по чл.35 т.3 от ЗУСЕСИФ под №11.

Решението на ръководителя на Управляващия орган на ОПДУ е постановено въз основа на одобрен доклад на оценителната комисия, който по своята същност не подлежи на съдебен контрол. Съобразно трайно установената съдебна практика на ВАС (Решение№1150/25.01.2018г. по а.д.№12792/2017г. на ВАС, Решение№11435/11.11.2021г. по а.д.№7045/2021г. на ВАС, Решение№7820/05.09.2022г. по а.д.№380/2022г. на ВАС), дейността на оценителната комисия по точкуване на ПП не подлежи на съдебен контрол, тъй като представлява материално-оценъчна дейност. Оценката на експертите оценители, членове на оценителната комисия попада извън обхвата на съдебния контрол за законност, тъй като касае оперативната самостоятелност на органа и съдът не може да определя оценки, различни от тези на оценяващите.

Безспорно е, че ръководителят на управляващия орган е компетентен да издаде властническо волеизявление, с което едностранно да създаде права или да засегне законни интереси на кандидатите, но с цел компетентна оценка на предложенията законодателят е възложил оценъчната дейност на нарочна комисия - чл. 33, ал. 1 ЗУСФСУ. Комисията по чл. 33, ал. 1, т. нар. оценителна комисия, не е самостоятелен административен орган с властнически правомощия, а помощен орган на ръководителя на Управляващия орган, чиито правомощия се свеждат до това да оцени и да класира проектните предложения, но не е овластена да издава завършени юридически актове. Следователно, комисията е законово установен помощен орган на ръководителя на Управляващия орган, чиято дейност е нормативно регламентирана и която е част от процедурата по подбор. Съгласно чл. 35 ЗУСФСУ, комисията изготвя и нарочен акт – оценителен доклад, който заедно с резултатите от оценката, става мотив на акта на ръководителя на Управляващия орган по чл. 36, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35 ЗУСФСУ, съответно чл. 37, ал. 3 и чл. 38 от ЗУСФСУ. Този характер на комисията – на помощен орган, на нейната дейност – на част от процедурата по подбор, и на значението на нейните актове – на мотиви на крайния, пораждащ права и засягащ законни интереси индивидуален административен акт, предполага и необходимостта от проверка спазването на нормативните изисквания относно нея в хода на съдебното производство по контрол за законосъобразност на акта по чл. 36, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35 ЗУСФСУ. С оглед на това при контрола за законосъобразност на оспорения акт съдът извършва контрол спазени ли са нормативните изисквания по отношение на комисията по чл. 33, ал. 1 ЗУСЕСИФ, който включва проверка за спазване на правилата за формиране на оценителната комисия, за спазване правилата

за нейната работа, вкл. и правилата за документиране и отчет на дейността на комисията, както и за спазване на правилата за извършване на оценителната дейност, но съдът не може да замества самата оценъчна дейност на комисията, тъй като оценъчната дейност и актът, в която тази дейност е обективиран, не съставляват административна дейност и административен акт. Нито дейността, нито актът произвеждат пряко правни последици, защото не са правотворчески волеизявления, а материални (оценителни) действия и акт. Оценителната дейност се осъществява в рамките на нормативно и административно установени правила и има експертно-оценъчен характер. Експертно-оценъчната дейност изисква притежаването на специални знания, които не са част от компетентността на органа и именно поради това законодателят е предвидил нейното използване при издаването на акта.

За законосъобразността на един административен акт, който по силата на закона е обоснован с резултата от оценъчна дейност на нарочен помощен орган е важно да се провери спазени ли са правилата за оценъчната дейност, но не и да се проверява и още повече да се замества оценъчната дейност, обективирана в мотивите на акта, с преценката на съда. В подкрепа на горното е и разпоредбата на чл. 36, ал. 1 ЗУСЕФСУ, съгласно която административният орган има правомощието да одобри предложението на оценителната комисия или тогава, когато прецени, че в процедурата са допуснати съществени нарушения да я върне или да я прекрати. Следователно, самият административен орган не може да замества експертно-оценителната дейност, а може само да прецени спазени ли са правните изисквания при нейното осъществяване.

По делото е безспорно, че правилата за формиране на оценителната комисия са спазени. Спазени са и правилата за организиране на работата на оценителната комисия, в т. ч. и за документиране и отчет на дейността ѝ, както и правилата за оценка на проектното предложение на оспорвания. Следователно, не са налице твърдените от жалбоподателя допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи законосъобразността на обжалвания административен акт.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на материално правните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Жалбата е подадена срещу конкретен индивидуален административен акт, издаден на основание чл. 38, т. 1 от ЗУСЕСИФ - Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, в частта с която проектното предложение се отхвърля, тъй като след извършени редукиции в бюджета на проекта размерът на исканата безвъзмездна финансова помощ пада под минималния размер за процедурата, посочен в т. 9 от Условието за кандидатстване.

Както вече бе упоменато по-горе, твърдените в жалбата нарушения във връзка с изготвяне на техническата и финансова оценка на ПП, извършени на етапи, предшествващи етапа на издаване на процесния акт, не попадат под обхвата на чл. 146 от АПК.

В жалбата срещу Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., в частта му по т.11 се възразява срещу преценката на оценителната комисия. Действията и актовете на оценителната комисия и членовете ѝ във връзка с извършване на техническа и финансова оценка, в това число и крайният акт - оценителния доклад, са необжалваеми съгласно действащата към момента правна уредба и константната практика на Върховния административен съд.

Разпоредбата на чл. 38, т. 1 от ЗУСЕСИФ касае издаването на решение за отказ на предоставяне на безвъзмездна финансова помощ спрямо проектно предложение, включено в списъка на предложените за отхвърляне проектни предложения. Съгласно нормата на цитираната разпоредба, в актуалната редакция към постановяване на обжалвания административен акт, в 10-дневен срок от одобряване на оценителния доклад ръководителят на УО издава мотивирано

решение, с което отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за всяко ПП, включено в списъка по чл.35 т.3 от ЗУСЕСИФ. Следователно, фактическият състав по издаване на акта включва одобрен оценителен доклад по реда на чл. 36 от ЗУСЕСИФ, спазване на 10-дневен срок за издаване на акта и компетентен орган, който да го издаде. Освен посочените елементи от състава, за да е законосъобразен актът по чл. 38, т. 1 от ЗУСЕСИФ е необходимо да е издаден по отношение на проектно предложение, включено в списъка по чл. 35, т. 3 от ЗУСЕСИФ. В настоящата хипотеза всеки един елемент от фактическия състав по издаване на решението по чл. 38, т. 1 от ЗУСЕСИФ е изпълнен, с оглед на което съдът приема, че обжалваното решение е постановено и в съответствие с материално-правните разпоредби, при наличие на соченото в него фактическо и правно основание.

Мотивиран от горното, при проверката по чл. 168 от АПК, съдът намира, че оспореният административен акт е валиден, издаден в предписаната от закона форма при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената срещу него жалба се явява неоснователна.

С оглед изхода на правния спор и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че в полза на ответния административен орган на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78 ал.8 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 25, ал. 2 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Каммартон България“ ЕООД срещу Решение за отказ № РД 01-275/11.10.2024 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, в частта му по т.11 от същото.

ОСЪЖДА „Каммартон България“ ЕООД да заплати на Министерски съвет-гр.С., [улица] направените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева, съставляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 от АПК.